

KONVENSYEN

MENGENAI PEMBASMIAN SEGALA BENTUK DISKRIMINASI PERKAUMAN



Diterjemah & diterbitkan oleh:

ERA
CONSUMER
MALAYSIA

ERA CONSUMER MALAYSIA

[Persatuan Pendidikan dan Penyelidikan untuk Pengguna-Pengguna, Malaysia]

KONVENSYEN

Mengenai Pembasmian Segala Bentuk Diskriminasi Perkauman

Diterjemah dan diterbitkan oleh:

ERA
CONSUMER
MALAYSIA

ERA CONSUMER MALAYSIA

[Persatuan Pendidikan dan Penyelidikan untuk Pengguna, Malaysia]

ERA CONSUMER adalah sebuah organisasi sukarela demokratik bukan bersifat politik dan tidak mendapat keuntungan. ERA memberi tumpuan kepada isu-isu yang merangkumi jaminan makanan, hak asasi manusia, alam sekitar, hak-hak pengguna serta hak wanita untuk membina suatu masyarakat yang adil dan saksama.

Dibiayai oleh Friedrich Naumann
Stiftung

KONVENSYEN ANTARABANGSA MENGENAI PEMBASMIAN SEGALA BENTUK DISKRIMINASI PERKAUMAN

Negara-negara Pihak Konvensyen Ini,

Mengambilkira bahawa Piagam Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu adalah berdasarkan prinsip-prinsip maruah dan kesaksamaan diri di kalangan semua umat manusia dan semua negara Pihak telah berjanji akan mengambil langkah bersama atau bersendirian, dengan kerjasama Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu, untuk mencapai salah satu tujuan Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu untuk memajukan dan menggalakkan penghormatan sejagat dan pemantauan hak-hak dan kebebasan asasi untuk semua tanpa pembezaan bangsa, jantina, bahasa atau agama,

Mengambilkira bahawa Perisytiharan Hak Asasi Manusia Sejagat yang menyatakan bahawa semua manusia dilahirkan bebas dan saksama dalam maruah dan hak-hak. Setiap orang berhak mendapat semua hak dan kebebasan yang termaktub di dalam piagam tersebut tanpa sebarang perbezaan, terutamanya tentang perkauman, warna kulit dan asal-usul kebangsaan,

Mengambilkira bahawa semua manusia adalah sama di sisi undang-undang dan berhak terhadap perlindungan undang-undang yang sama terhadap sebarang bentuk diskriminasi dan hasutan yang menimbulkan diskriminasi,

Mengambilkira bahawa Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu telah mengutuk penjajahan dan segala bentuk amalan pengasingan dan diskriminasi yang berkaitan dengan penjajahan dalam apa juga cara dan di mana juga ia berlaku, dan bahawa Deklarasi tentang Pemberian Kemerdekaan kepada Negara-negara Jajahan dan Rakyatnya pada 14 Disember, 1960 (resolusi Persidangan Umum 1514 (XVIII)) telah menegaskan dan menyatakan perlunya menghadapkan mereka kepada penyelesaian yang cepat tanpa bersyarat,

Mengambilkira bahawa Deklarasi Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu terhadap Penghapusan Segala Bentuk Diskriminasi Perkauman pada 20 November 1963 (resolusi Persidangan Umum 1904 (XVIII)) menegaskan bahawa perlunya

penghapusan yang segera terhadap diskriminasi perkauman di seluruh dunia dalam segala bentuk dan tanda-tandanya serta menjamin persefahaman dan penghormatan terhadap martabat manusia,

Meyakini bahawa segala doktrin yang memperolehi kebenaran dengan berasaskan perbezaan perkauman secara saintifiknya adalah palsu, hendaklah dikutuk secara moral, tidak adil dan berbahaya, dan bahawa tiada suatu kebenaran terhadap diskriminasi perkauman secara teori mahupun praktikal di mana pun jua,

Menegaskan kembali bahawa diskriminasi antara manusia yang berasaskan perkauman, warna atau asal-usul etniknya merupakan satu penghalang untuk mencapai hubungan persahabatan dan kedamaian di antara bangsa dan ia berkemampuan untuk mengganggu keamanan dan keselamatan di kalangan manusia serta kedamaian manusia yang hidup bersama bahkan dalam satu negara yang sama,

Yakin bahawa kewujudan penghalang-penghalang perkauman merupakan sesuatu yang menjijikkan terhadap mana-mana masyarakat yang ideal,

Khuatir dengan kenyataan mengenai diskriminasi perkauman yang masih wujud di beberapa kawasan di dunia serta melalui polisi-polisi kerajaan berasaskan keutamaan perkauman dan mewujudkan kebencian, seperti polisi aparteid, pengasingan dan pemisahan,

Memutuskan untuk mengambil semua langkah yang perlu untuk menghapuskan dengan segera segala bentuk diskriminasi perkauman dan tanda-tandanya, dan untuk mencegah dan memerangi doktrin-doktrin dan amalan-amalan perkauman untuk memajukan persefahaman antara kaum dan membina masyarakat antara bangsa yang bebas daripada segala bentuk pengasingan dan diskriminasi perkauman,

Mengingati bahawa Konvensyen mengenai Diskriminasi berkaitan pekerjaan dan di tempat kerja yang diterima oleh Organisasi Buruh Antarabangsa pada tahun 1958, dan Konvensyen Anti-Diskriminasi dalam Pendidikan yang diterima oleh Organisasi Pendidikan Sains dan Kebudayaan, Bangsa-bangsa Bersatu pada tahun 1960,

Keinginan untuk mengamalkan prinsip-prinsip yang terkandung dalam Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu dalam Penghapusan Segala Bentuk Diskriminasi Perkauman dan untuk keselamatan penggunaan langkah-langkah awal untuk mencapai tujuan-tujuannya,

Adalah dengan ini dipersetujui perkara-perkara yang berikut:

Bab 1

Artikel 1

1. Dalam konvensyen ini, istilah “diskriminasi perkauman” bererti sebarang pembezaan, pengecualian, pembatasan atau pemilihan yang berasaskan kaum, warna kulit, keturunan atau asal-usul bangsa atau etnik, yang bertujuan untuk mengakibatkan pembatalan atau mengurangkan perakuan, perolehan atau pelaksanaan hak-hak asasi manusia dan kebebasan asasi, yang saksama dalam bidang politik, ekonomi, sosial, budaya atau mana-mana kehidupan kemasyarakatan yang lain.
2. Konvensyen ini tidak terpakai terhadap perbezaan-perbezaan, pengecualian-pengecualian, pembatasan-pembatasan atau pilihan-pilihan yang dilakukan oleh Negara Pihak Konvensyen ini berhubung masalah-masalah warganegara dan bukan warganegara.
3. Tiada dalam mana-mana konvensyen ini yang boleh ditafsirkan sebagai menjejaskan peruntukan yang sah dalam apa cara sekali pun oleh Negara-negara Pihak kepada Konvensyen ini, mengenai kebangsaan, kewarganegaraan atau naturalisasi selagi mana ia tidak mendiskriminasikan mana-mana warganegara.
4. Langkah-langkah yang khusus bagi tujuan yang tertentu diambil semata-mata untuk menjamin pembangunan kaum atau etnik tertentu atau orang perseorangan yang memerlukan perlindungan agar mereka dapat menikmati atau melaksanakan hak asasi manusia dan kebebasan-kebebasan yang dasar secara saksama tidak boleh dianggap sebagai satu diskriminasi perkauman. Walaubagaimanapun, langkah-langkah ini tidak seharusnya memberi kesan atau akibat yang mengarah kepada berlakunya hak-hak terpisah bagi kelompok perkauman yang berbeza dan langkah-langkah tersebut tidak seharusnya diteruskan selepas tujuannya tercapai.

Artikel 2

1. Negara-negara Pihak mengutuk diskriminasi perkauman dan mengambil semua langkah yang bersesuaian dan polisi yang boleh digunakan secepat yang mungkin untuk menyusun langkah penghapusan segala bentuk diskriminasi perkauman dan memajukan persefahaman antara kaum untuk mencapai tujuan tersebut; perlu dilaksanakan:
 - (a) Setiap Negara Pihak tidak akan melakukan kegiatan-kegiatan atau amalan-amalan diskriminasi perkauman terhadap perseorangan atau kelompok atau institusi-institusi dan menjamin bahawa semua pihak berkuasa awam dan institusi-institusi awam baik pada peringkat tempatan mahupun nasional untuk bertindak bersesuaian dengan kewajipan ini;
 - (b) Setiap Negara Pihak tidak akan menyokong, mempertahankan atau membantu diskriminasi perkauman yang dilakukan oleh seseorang atau organisasi-organisasi;
 - (c) Setiap Negara Pihak akan mengambil langkah-langkah yang berkesan untuk mengkaji semula polisi-polisi pemerintahan, nasional dan tempatan serta mengubah atau membatalkan sebarang undang-undang yang menyebabkan kewujudan atau penerusan diskriminasi perkauman di mana-mana pun jua;
 - (d) Setiap Negara Pihak hendaklah melarang dan menghentikan, melalui beberapa langkah-langkah yang bersesuaian termasuk mengubal peraturan-peraturan apabila diperlukan, diskriminasi perkauman yang dilakukan oleh seseorang, sekelompok atau organisasi;
 - (e) Setiap Negara Pihak, apabila dirasakan perlu, berupaya untuk mendorong gerakan-gerakan atau organisasi-organisasi untuk integrasi berbilang kaum serta berusaha menghapuskan halangan-halangan di antara kaum, dan tidak mendorong sebarang kegiatan yang menjurus kepada peningkatan perbezaan perkauman.

2. Negara-negara Pihak, apabila keadaan mengizinkan, perlu mengambil langkah-langkah yang konkrit dan khusus dalam bidang sosial, ekonomi, budaya dan bidang-bidang lain untuk menjamin pengembangan dan perlindungan yang memadai terhadap kelompok-kelompok kaum tertentu atau seseorang daripada kelompok tersebut untuk menjamin hasil secara penuh dan seajar dengan hak-hak asasi manusia dan kebebasan-kebebasan yang asas. Langkah-langkah ini tidak boleh membawa impak yang berlanjutan dengan wujudnya suatu hak-hak yang terpisah dan tidak setaraf bagi kelompok-kelompok kaum lain apabila tujuan-tujuan langkah tersebut telah tercapai.

Artikel 3

Negara-negara Pihak hendaklah secara khususnya mengutuk pengasingan perkauman dan apartheid serta mencegah, melarang dan menghapuskan segala bentuk amalan terhadap kegiatan-kegiatan tersebut di dalam wilayah-wilayah yang berada di bawah bidang kuasanya.

Artikel 4

Negara-negara Pihak mengutuk semua propaganda dan organisasi-organisasi yang berasaskan kepada pemikiran-pemikiran atau teori-teori unggul kaum tertentu atau kelompok atau seseorang daripada warna kulit atau asal-usul etnik tertentu atau yang berupaya melakukan atau menciptakan segala bentuk, serta mengambil langkah-langkah positif dengan segera yang disusun untuk menghapuskan semua hasutan atau tindakan-tindakan diskriminasi seperti itu dan untuk mencapai tujuan ini, dengan merujuk kepada prinsip-prinsip yang terkandung di dalam Perisytiharan Hak Asasi Manusia Sejagat serta hak-hak yang tercantum secara jelas pada artikel 5 Konvensyen ini, dan antara lain:

- (a) Mengisytiharkan satu hukuman di bawah undang-undang kepada semua bentuk penyebaran pemikiran-pemikiran yang berdasarkan kepada kekuasaan kaum atau kebencian, hasutan untuk melakukan diskriminasi perkauman dan semua tindakan kekerasan atau hasutan melakukan kekerasan terhadap kaum atau kelompok perseorangan melalui warna kulit atau asal-usul etnik yang lain, serta pemberian bantuan terhadap kegiatan-kegiatan perkauman termasuk pemberi dananya juga perlu dikenakan hukuman di atas tindakannya;

- (b) Hendaklah mengharamkan dan melarang organisasi-organisasi dan kegiatan-kegiatan propaganda atau kegiatan-kegiatan lain yang dianjurkan untuk mendukung dan menghasut diskriminasi perkauman, serta mengumumkan bahawa mengambil bahagian dalam organisasi-organisasi atau kegiatan-kegiatan seumpama itu sebagai tindakan haram yang akan dikenakan hukuman;
- (c) Melarang pihak berkuasa awam atau institusi awam baik pada peringkat tempatan mahupun nasional yang mengamalkan atau melakukan hasutan terhadap diskriminasi perkauman.

Artikel 5

Sejajar dengan kewajipan-kewajipan asas yang termaktub dalam artikel 2 Konvensyen ini, Negara-negara Pihak mengambil langkah melarang dan menghapuskan segala bentuk diskriminasi perkauman dan menjamin hak-hak setiap orang tanpa membezakan kaum, warna kulit, asal-usul bangsa atau etnik untuk mendapatkan hak saksama di sisi undang-undang, khususnya dalam menikmati hak-hak seperti berikut:

- (a) Hak untuk mendapatkan layanan saksama di muka pengadilan dan semua badan pengadilan yang lain;
- (b) Hak atas keselamatan seseorang dan perlindungan daripada Negara Pihak terhadap tindakan kekerasan atau kecederaan secara fizikal yang dilakukan oleh kakitangan kerajaan atau suatu kumpulan perseorangan atau mana-mana institusi;
- (c) Hak-hak politik, khususnya hak-hak yang sejagat dan saksama untuk mengambil bahagian dalam pilihanraya umum, untuk memilih dan dipilih, untuk mengambil bahagian dalam kerajaan serta mengendalikan jabatan-jabatan kerajaan pada setiap peringkat dan memperoleh peluang yang saksama dalam perkhidmatan awam;

- (d) Hak-hak sivil yang lain, khususnya:
- (i) Hak-hak ke atas kebebasan bergerak dan tinggal di dalam sempadan wilayah dalam negaranya;
 - (ii) Hak untuk meninggalkan mana-mana negara, termasuk negaranya dan kembali semula ke negaranya sendiri;
 - (iii) Hak kewarganegaraan;
 - (iv) Hak ke atas perkahwinan dan memilih pasangan sendiri;
 - (v) Hak untuk memiliki harta kekayaan sendiri atau bersama-sama dengan orang lain;
 - (vi) Hak untuk mewarisi;
 - (vii) Hak ke atas kebebasan berfikir, beragama dan berkeyakinan;
 - (viii) Hak ke atas kebebasan berpendapat dan menyatakan pendapat;
 - (ix) Hak ke atas kebebasan berkumpul dan menubuhkan persatuan;
- (e) Hak-hak ekonomi, sosial, dan budaya, khususnya:
- (i) Hak untuk bekerja, hak ke atas kebebasan memilih pekerjaan, hak ke atas keadaan tempat kerja yang adil dan baik, memperolehi perlindungan daripada pengangguran, hak terhadap pembayaran yang sesuai berdasarkan pekerjaan yang saksama dan hak ke atas upah yang adil dan bersesuaian;
 - (ii) Hak untuk membentuk dan menjadi anggota kesatuan-kesatuan sekerja;
 - (iii) Hak perumahan;
 - (iv) Hak terhadap kesihatan awam, rawatan kesihatan, jaminan keselamatan sosial dan perkhidmatan sosial yang lain;
 - (v) Hak terhadap pendidikan dan latihan;
 - (vi) Hak untuk mengambil bahagian yang saksama dalam aktiviti-aktiviti kebudayaan;
- (f) Hak untuk memperoleh peluang ke mana-mana tempat atau layanan-layanan yang ditujukan kepada masyarakat awam seperti pengangkutan, hotel-hotel, restoran-restoran, kafeteria-kafeteria, pawagam-pawagam dan taman-taman.

Artikel 6

Negara-negara Pihak harus menjamin perlindungan dan kebaikan yang berkesan, bagi setiap orang yang berada di bawah bidang kuasanya melalui pengadilan kebangsaan yang cekap serta institusi-institusi Negara yang lain terhadap setiap tindakan diskriminasi perkauman yang melanggar hak asasi manusia dan kebebasan asas yang bertentangan dengan Konvensyen ini, serta hak ke atas ganti rugi yang memadai atau memuaskan daripada pengadilan tersebut atas segala bentuk kerugian yang ditanggung akibat daripada kelakuan diskriminasi perkauman tersebut.

Artikel 7

Negara-negara Pihak harus mengambil langkah-langkah yang segera dan berkesan, khususnya dalam bidang-bidang pengajaran, pendidikan, kebudayaan dan maklumat dengan tujuan untuk memerangi pelbagai prasangka yang mengarah kepada diskriminasi perkauman, serta memajukan persefahaman, toleransi dan persahabatan antara bangsa-bangsa dan kelompok-kelompok kaum atau etnik dan juga menyebarkan secara meluas tujuan-tujuan dan prinsip-prinsip Piagam Persekutuan Bangsa-bangsa Bersatu, Perisytiharan Hak Asasi Manusia Sejagat, dan Deklarasi Mengenai Penghapusan Segala Bentuk Diskriminasi Perkauman dan Konvensyen ini.

BAHAGIAN II

Artikel 8

1. Hendaklah diwujudkan sebuah Jawatankuasa Mengenai Penghapusan Diskriminasi Perkauman (selanjutnya disebut sebagai Jawatankuasa) yang terdiri daripada lapan belas orang pakar yang mempunyai keperibadian yang tinggi dan diakui tidak berat sebelah yang dipilih oleh Negara-negara Pihak di kalangan warganegara masing-masing, yang akan berkhidmat dengan kapasiti tersendiri dengan mempertimbangkan pembahagian geografinya secara seimbang serta mewakili berbagai bentuk ketamadunan dan sistem undang-undang.

2. Ahli-ahli Jawatankuasa akan dipilih secara rahsia daripada daftar nama seseorang yang dicalonkan oleh Negara-negara Pihak. Setiap Negara Pihak boleh mencalonkan lebih daripada seorang calon daripada warganegaranya sendiri.
3. Pemilihan pertama akan diselenggarakan dalam tempoh enam bulan setelah Konvensyen ini berkuatkuasa. Sekurang-kurangnya tiga bulan sebelum tarikh setiap pemilihan, Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu hendaklah menghantar surat kepada Negara-negara Pihak meminta mereka menghantarkan senarai pencalonan dalam masa dua bulan. Setiausaha Agung akan menyiapkan daftar nama calon mengikut susunan abjad, dengan menunjukkan Negara-negara Pihak yang telah menghantar pencalonan mereka dan akan menyampaikannya kepada Negara-negara Pihak.
4. Pemilihan ahli-ahli Jawatankuasa akan dilaksanakan pada suatu pertemuan antara Negara-negara Pihak yang diselenggarakan oleh Setiausaha Agung di Ibu Pejabat Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu. Pada pertemuan tersebut, dua pertiga Negara-negara Pihak harus hadir untuk mencukupi korum, orang-orang yang terpilih sebagai ahli Jawatankuasa adalah calon-calon yang memperoleh jumlah undi yang terbanyak dan pengundian mutlak daripada wakil-wakil Negara-negara Pihak yang hadir dan mengundi.
5.
 - (a) Ahli-ahli Jawatankuasa harus dipilih untuk jangka masa empat tahun. Namun, keanggotaan semua sembilan ahli yang dipilih pada pemilihan pertama akan tamat pada akhir masa dua tahun; setelah pemilihan pertama dengan segeranya nama-nama semua sembilan ahli akan dipilih melalui pengundian oleh Pengerusi Jawatankuasa;
 - (b) Bagi mengisi kekosongan-kekosongan, sekiranya berlaku, Negara-negara Pihak yang menghadapi kekosongan ini harus mencalonkan pakar yang lain daripada warganegaranya dengan persetujuan Jawatankuasa.
6. Negara-negara Pihak harus bertanggungjawab atas segala kos pembiayaan yang dikeluarkan oleh ahli-ahli Jawatankuasa yang bertugas pada masa tersebut.

Artikel 9

1. Negara-negara Pihak harus menghantar satu laporan kepada Setiausaha Agung untuk dibahasakan oleh Jawatankuasa mengenai kuasa perundangan, kehakiman, pentadbiran atau langkah-langkah lain yang telah dilakukan dan yang memenuhi ketentuan-ketentuan Konvensyen ini:
 - (a) dalam masa setahun, selepas Konvensyen ini berkuatkuasa bagi Negara yang berkenaan; dan
 - (b) setiap dua tahun selanjutnya atau apabila diminta oleh Jawatankuasa. Jawatankuasa mungkin meminta keterangan tambahan daripada Negara-negara Pihak.
2. Pada setiap tahun, Jawatankuasa, melalui Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu, hendaklah melaporkan kepada Sidang Perhimpunan Umum Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu tentang kegiatan-kegiatannya dan membuat cadangan-cadangan dan syor-syor umum yang berdasarkan pemeriksaan laporan-laporan dan maklumat yang diterima dari Negara-negara Pihak. Cadangan-cadangan dan syor-syor umum tersebut akan dilaporkan kepada Sidang Perhimpunan Umum bersama-sama dengan komen-komen, jika ada, dari Negara-negara Pihak.

Artikel 10

1. Jawatankuasa akan menyusun sendiri peraturan-peraturan prosedurnya.
2. Jawatankuasa akan memilih pegawai-pegawainya untuk tempoh masa dua tahun.
3. Jawatankuasa Sekretariat akan disediakan oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu.
4. Pertemuan-pertemuan lazimnya akan diadakan di Ibu Pejabat Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu.

Artikel 11

1. Jika sesuatu Negara Pihak menganggap bahawa Negara Pihak yang lain tidak tunduk kepada peraturan-peraturan Konvensyen ini, ia hendaklah mengajukan masalah tersebut kepada Jawatankuasa. Jawatankuasa seterusnya akan menyampaikan komunikasinya kepada Negara Pihak yang berkenaan. Dalam masa tiga bulan, Negara penerima hendaklah menyampaikan penjelasan atau pernyataan bertulis kepada Jawatankuasa yang menjelaskan masalah-masalahnya dan kemampuan memperbaikinya, jika ada, yang diambil oleh negara berkenaan.
2. Jika permasalahan itu tidak dapat diselesaikan dengan cara yang memuaskan kedua-dua pihak, baik melalui perundingan dua hala atau prosedur yang lain yang dapat diterima oleh mereka, maka dalam masa enam bulan setelah Negara penerima menerima komunikasi yang pertama, salah sebuah Negara mempunyai hak untuk mengajukan kembali permasalahan itu kepada Jawatankuasa dengan memberitahu Jawatankuasa serta Negara lain.
3. Jawatankuasa akan membahaskan permasalahan yang diajukan sesuai dengan ketentuan ayat dalam perenggan kedua dalam artikel ini setelah Jawatankuasa memastikan bahawa semua keupayaan domestik untuk memperbaiki telah dipohon dan digunakan untuk menangani kes tersebut sesuai dengan prinsip-prinsip umum peraturan-peraturan antarabangsa yang diperakui. Ia tidak akan menjadi peraturan bagi permohonan yang langkah-langkah memperbaikinya ditunda secara tidak wajar.
4. Semasa membahas permasalahan yang diutarakan kepadanya, Jawatankuasa boleh meminta Negara-negara Pihak yang berkepentingan untuk menyampaikan maklumat lain yang bersesuaian.
5. Semasa sebarang masalah yang diutarakan daripada artikel ini sedang dipertimbangkan oleh Jawatankuasa, Negara Pihak yang berkenaan berhak untuk mengirimkan wakilnya untuk turut serta dalam pertemuan-pertemuan dengan Jawatankuasa, tanpa hak mengundi, sewaktu masalah tersebut masih dalam pertimbangan.

Artikel 12

1.
 - (a) Selepas Jawatankuasa memperolehi, mengumpul dan menyemak semua maklumat yang dianggap penting, pengerusi perlu membentuk suatu Suruhanjaya Pendamaian ad hoc (selepas ini disebut Suruhanjaya) yang akan terdiri daripada lima orang yang menjadi ahli atau bukan ahli Jawatankuasa. Ahli-ahli Suruhanjaya ini dilantik daripada persetujuan sebulat suara oleh pihak yang bersengketa dan jasa-jasa baiknya akan diberikan kepada Negara-negara yang berkenaan untuk mencari jalan penyelesaian kepada masalah mereka secara damai atas dasar penghormatan terhadap Konvensyen ini;
 - (b) Jika Negara-negara yang bersengketa, gagal mencapai penyelesaian dalam semua atau sebahagian komposisi Suruhanjaya dalam masa tiga bulan, maka ahli Suruhanjaya yang tidak dikehendaki Negara-negara Pihak yang bersengketa hendaklah dipilih secara rahsia oleh majoriti dua pertiga anggota Jawatankuasa.
2. Ahli-ahli Suruhanjaya akan bertugas berdasarkan kebolehan peribadi masing-masing. Mereka tidak boleh berasal dari Negara-negara Pihak yang terlibat dalam persengketaan ini atau Negara Bukan Pihak Konvensyen ini.
3. Suruhanjaya akan memilih seorang Pengerusi dan menyusun peraturan-peraturan prosedurnya sendiri.
4. Mesyuarat-mesyuarat bagi Suruhanjaya lazimnya akan diselenggarakan di Ibu Pejabat Bangsa-bangsa Bersatu atau di tempat lain yang bersesuaian sebagaimana yang ditentukan oleh Suruhanjaya.
5. Sekretariat yang dibentuk berdasarkan ketentuan pasal 10 perenggan 3 Konvensyen ini juga akan melayani Suruhanjaya jika Suruhanjaya terbentuk kerana suatu sengketa antara Negara Pihak.
6. Negara-negara yang bersengketa akan membahagikan secara sama rata keseluruhan perbelanjaan ahli-ahli Suruhanjaya yang bersesuaian yang

ditentukan oleh Setiausaha Agung Bangsa-bangsa Bersatu.

7. Setiausaha Agung akan mendapatkan kuasa untuk membayar perbelanjaan semua ahli Suruhanjaya, jika perlu, sebelum dibayar balik oleh Negara yang Bersengketa sesuai dengan perenggan 6 dalam artikel ini.
8. Maklumat yang diperolehi dan disemak semula perlu disediakan untuk Suruhanjaya, dan Suruhanjaya boleh meminta Negara yang berkenaan untuk menyampaikan maklumat lain yang bersesuaian.

Artikel 13

1. Selepas Suruhanjaya selesai membahaskan permasalahannya, maka Suruhanjaya akan menyiapkan dan menyampaikan satu laporan yang memuatkan hasil kajiannya yang merangkumi semua fakta-fakta permasalahan yang relevan dengan isu pokok yang wujud antara para pihak dan memuatkan cadangan-cadangan yang dianggap perlu untuk mencapai jalan penyelesaian secara damai kepada Pengerusi Jawatankuasa.
2. Pengerusi Jawatankuasa perlu menyampaikan laporan Suruhanjaya kepada setiap negara yang bersengketa. Negara-negara ini perlu memberitahu Pengerusi Jawatankuasa bahawa cadangan-cadangan yang terkandung dalam laporan Suruhanjaya diterima atau ditolak dalam tempoh tiga bulan.
3. Selepas tamatnya tempoh yang diperuntukkan dalam perenggan kedua artikel ini, Pengerusi Jawatankuasa perlu menyampaikan laporan Suruhanjaya dan deklarasi oleh negara-negara yang bersengketa kepada Negara-negara Pihak lain.

Artikel 14

1. Suatu Negara Pihak, pada bila-bila masa boleh menyatakan bahawa ia memperakui kemampuan Jawatankuasa untuk memperolehi dan mengamati perhubungan-perhubungan daripada individu-individu atau kumpulan-kumpulan individu di bawah kuasanya yang mendakwa menjadi mangsa

pencabulan hak-hak dalam Konvensyen ini oleh Negara Pihak tersebut. Tiada perubahan yang perlu diterima oleh Jawatankuasa jika ia menganggap Negara Pihak tersebut tidak membuat pengakuan atau pernyataan tersebut.

2. Negara-negara Pihak yang membuat suatu pernyataan yang bersesuaian dengan perenggan 1 dalam artikel ini, boleh membentuk atau menentukan suatu badan di dalam tata undang-undang kebangsaannya yang akan berkemampuan untuk menerima dan mempertimbangkan petisyen daripada individu-individu dan kumpulan-kumpulan individu yang di bawah bidang kuasanya yang mendakwa telah menjadi mangsa pencabulan mana-mana hak yang dinyatakan dalam Konvensyen ini dan yang telah menggunakan semua keupayaan pada peringkat tempatan.
3. Suatu pernyataan yang dibuat sesuai dengan perenggan 1 artikel ini dan nama badan yang dibentuk atau ditunjuk yang bersesuaian dengan perenggan 2 artikel ini perlu diserahkan oleh Negara Pihak yang berkenaan untuk disimpan oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu yang kemudian akan menyampaikan salinannya kepada Negara-negara Pihak lain. Suatu pengakuan atau pernyataan boleh ditarik balik pada bila-bila masa dengan memaklumkan kepada Setiausaha Agung, tetapi penarikan tersebut tidak akan mempengaruhi perhubungan-perhubungan yang masih menunggu penyelesaian Jawatankuasa.
4. Satu daftar petisyen akan disimpan oleh badan yang dibentuk atau dirujuk sesuai dengan perenggan 2 artikel ini, dan salinan-salinan sahnya harus diserahkan melalui saluran-saluran yang bersesuaian pada setiap tahun kepada Setiausaha Agung dengan maksud bahawa kandungannya tidak boleh dimaklumkan kepada masyarakat umum.
5. Jika hasil yang memuaskan tidak tercapai daripada badan yang dibentuk atau dirujuk yang sesuai dengan perenggan 2 artikel ini, para penandatangan petisyen mempunyai hak untuk menyampaikan persoalan kepada Jawatankuasa dalam tempoh enam bulan.
6. (a) Jawatankuasa yang menyampaikan perhubungan yang diajukan kepadanya secara rahsia kepada Negara Pihak yang dituduh melakukan

pelanggaran ketentuan-ketentuan Konvensyen ini, namun demikian identiti seseorang atau kumpulan perseorangan yang berkaitan tidak boleh didedahkan tanpa persetujuan mereka. Jawatankuasa tidak boleh menerima komunikasi yang tidak diketahui identiti pengirimnya;

(b) Dalam masa tiga bulan, Negara penerima harus menyampaikan kepada Jawatankuasa tentang penjelasan atau pernyataan bertulis yang menerangkan permasalahan itu dan berusaha untuk memperbaikinya, jika ada, yang mungkin telah diambil oleh Negara tersebut.

7. (a) Jawatankuasa perlu mempertimbangkan perhubungan-perhubungan dengan semua maklumat yang disampaikan oleh Negara Pihak yang berkaitan dan juga penandatanganan petisyen. Jawatankuasa tidak harus melayani sebarang komunikasi daripada penandatanganan petisyen kecuali Jawatankuasa yakin bahawa penandatanganan petisyen tersebut telah menggunakan semua cara penyelesaian pada peringkat tempatan. Namun, ketentuan ini tidak akan dilakukan jika cara penyelesaian ini ditunda secara yang tidak wajar;
- (b) Jawatankuasa akan menyampaikan cadangan-cadangan dan syor-syor, jika ada, kepada Negara Pihak yang berkaitan dan penandatanganan petisyen.
8. Jawatankuasa akan memasukkan ringkasan perhubungan-perhubungan tersebut dalam laporan tahunannya dan, jika dianggap perlu, satu ringkasan penjelasan dan pernyataan Negara-negara Pihak yang berkaitan serta cadangan-cadangan dan syor-syornya.
9. Jawatankuasa mempunyai kemampuan untuk melaksanakan tugas-tugas yang disusun dalam artikel ini hanya apabila jika sekurang-kurangnya 10 Negara Pihak kepada Konvensyen ini terikat dengan deklarasi yang dibuat yang bersesuaian dengan perenggan 1 artikel ini.

Artikel 15

1. Sebelum tujuan Deklarasi tentang Pemberian Kemerdekaan kepada Negara-negara Jajahan dan Rakyat, yang terkandung dalam Resolusi Sidang Perhimpunan Umum 1514 (XV) pada 14 Disember 1960, penentuan-

penentuan dalam Konvensyen ini tidak dapat membataskan hak untuk meluluskan petisyen kepada masyarakat ini daripada instrumen-instrumen antarabangsa yang lain atau daripada Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu atau badan-badannya yang khusus.

2. (a) Jawatankuasa yang dibentuk di bawah ketentuan artikel 8 perenggan 1, konvensyen ini, akan menerima salinan petisyen-petisyen dan memberikan pendapat serta cadangan-cadangannya terhadap terhadap petisyen-petisyen ini kepada badan-badan Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu yang berurusan untuk menangani masalah-masalah yang secara langsung berkaitan dengan prinsip-prinsip dan tujuan-tujuan Konvensyen ini dalam pembahasan petisyen-petisyen daripada penduduk Wilayah Perwakilan dan Wilayah-wilayah yang Tidak Berpemerintahan Sendiri dan semua wilayah lain di mana resolusi Sidang Perhimpunan Umum 1514 (XV) berlaku yang berkaitan dengan permasalahan yang berada dalam ruang lingkup Konvensyen ini yang diajukan kepada badan-badan tersebut;
- (b) Jawatankuasa akan menerima salinan laporan-laporan tentang langkah-langkah perundangan, kehakiman dan eksekutif atau langkah-langkah lainnya yang berkaitan langsung dengan prinsip-prinsip dan tujuan-tujuan Konvensyen ini yang telah dilakukan oleh Kuasa-kuasa eksekutif dalam wilayah-wilayah tersebut dalam sub-perenggan (a) dalam perenggan, dan perlu memberikan pendapat-pendapat dan membuat cadangan-cadangan kepada badan-badan tersebut.
3. Jawatankuasa yang memasukkan ringkasan petisyen-petisyen dan laporan-laporan yang diterima daripada badan-badan Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu kepada Sidang Perhimpunan Umum Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu dan memberikan pendapat dan cadangan-cadangan tentang petisyen-petisyen dan laporan-laporan tersebut.
4. Jawatankuasa akan meminta Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu, ke semua maklumat yang bersesuaian berdasarkan objektif-objektif Konvensyen ini serta yang ada pada beliau maklumat tentang Wilayah-wilayah yang disebutkan dalam perenggan 2 (a) artikel ini.

Artikel 16

Peruntukan-peruntukan Konvensyen tentang penyelesaian persengketaan atau pengaduan akan digunakan tanpa sebarang prasangka terhadap prosedur penyelesaian persengketaan atau pengaduan yang lain dalam bidang diskriminasi yang ditetapkan pada peringkat bawahan atau konvensyen-konvensyen Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu dan badan-badan khususnya, serta tidak mencegah Negara-negara Pihak untuk beralih kepada prosedur penyelesaian persengketaan lain yang bersesuaian dengan persetujuan antarabangsa umum atau khusus yang berlaku di antara mereka.

BAHAGIAN III

Artikel 17

1. Konvensyen ini terbuka untuk ditandatangani oleh setiap Negara Anggota Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu atau anggota badan-badan khusus Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu, oleh setiap Negara Pihak Statut Mahkamah Keadilan Antarabangsa, dan oleh negara lain yang diminta oleh Sidang Perhimpunan Umum Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu untuk menjadi Negara Pihak konvensyen ini.
2. Konvensyen ini terbuka untuk ratifikasi. Instrumen pengesahan ini akan disimpan oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu.

Artikel 18

1. Konvensyen ini terbuka untuk kemasukan oleh mana-mana Negara merujuk kepada artikel 17, perenggan 1, konvensyen ini.
2. Kemasukan akan berkuatkuasa pada masa penyimpanan instrumen kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu.

Artikel 19

1. Konvensyen ini akan mula berkuatkuasa pada hari ketiga puluh selepas tarikh penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kemasukan yang kedua puluh tujuh kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu.
2. Bagi setiap negara yang meratifikasi Konvensyen ini atau melakukan kemasukan setelah membuat penyimpanan instrumen kedua puluh tujuh instrumen ratifikasi atau instrumen kemasukan, Konvensyen ini akan berkuatkuasa pada hari ketiga puluh selepas hari penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kemasukannya sendiri.

Artikel 20

1. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu akan menerima dan mengedarkan kepada semua Negara-negara yang telah atau akan menjadi Pihak Konvensyen ini syarat-syarat yang dibuat oleh negara-negara pada masa pengesahan atau kemasukan. Mana-mana negara yang membantah persyaratan tersebut hendaklah memberitahu kepada Setiausaha Agung bahawa ia tidak dapat menerimanya, dalam tempoh sembilan puluh hari dari tarikh tersebut.
2. Suatu syarat yang bertentangan dengan maksud dan tujuan Konvensyen ini tidak diperkenankan dan syarat yang mengakibatkan terhalangnya pelaksanaan tugas badan-badan yang dibentuk juga tidak diperkenankan. Syarat tersebut dianggap tidak sah jika dua pertiga daripada Negara-negara Pihak Konvensyen ini membantah.
3. Syarat-syarat tersebut perlu ditarik balik pada bila-bila masa sahaja setelah dimaklumkan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu. Pemberitahuan itu berkuatkuasa sebaik sahaja ia diterima.

Artikel 21

Mana-mana Negara Pihak boleh menarik diri daripada Konvensyen ini dengan

memberitahu secara bertulis kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu. Penarikan diri berkuat kuasa satu tahun selepas pemberitahuan bertulis diterima oleh Setiausaha Agung.

Artikel 22

Sebarang persengketaan yang timbul di antara dua atau lebih Negara Pihak tentang penafsiran atau penerapan Konvensyen ini yang tidak dapat diselesaikan melalui perundingan ataupun langkah-langkah yang terdapat dalam Konvensyen ini, ia boleh mengutarakan permasalahan ini, atas permintaan salah satu pihak yang bersengketa, kepada Mahkamah Antarabangsa untuk mendapatkan keputusan kecuali pihak-pihak yang bersengketa bersetuju untuk menyelesaikannya melalui perantaraan yang lain.

Artikel 23

1. Suatu permintaan untuk mengubah Konvensyen ini boleh dilakukan pada bila-bila masa oleh Negara Pihak melalui pemberitahuan secara bertulis yang dialamatkan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu.
2. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu akan memberikan keputusan tentang langkah-langkah yang perlu diambil, jika diperlukan, bagi menghormati permintaan tersebut.

Artikel 24

Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu akan memberitahu kepada semua Negara yang diatur dalam Artikel 17 perenggan 1, Konvensyen ini yang mempunyai maklumat berikut:

- (a) Tandatangan, ratifikasi dan kemasukan dalam artikel 17 dan 18;
- (b) Tarikh bermulanya penguatkuasaan Konvensyen ini dalam artikel 19;
- (c) Perhubungan-perhubungan dan deklarasi-deklarasi yang telah diterima sebagaimana dalam artikel 14, 20 dan 23;
- (d) Penarikan diri dalam artikel 21.

Artikel 25

1. Teks Konvensyen ini dalam Bahasa Cina, Bahasa Inggeris, Bahasa Perancis, Bahasa Rusia dan Bahasa Sepanyol mempunyai kekuatan yang sama dan hendaklah disimpan dalam arkib Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu.
2. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu akan menghantarkan salinan-salinan Konvensyen yang telah disahkan kepada semua Negara yang termasuk dalam kategori-kategori yang dinyatakan dalam artikel 17 perenggan 1 Konvensyen ini.

Tentang ERA Consumer

Persatuan Pendidikan dan Penyelidikan untuk Pengguna-Pengguna Malaysia (ERA Consumer Malaysia) adalah sebuah organisasi sukarela, bersifat bukan politik yang ditubuhkan di Ipoh, Perak pada tahun 1985. ERA Consumer Malaysia adalah sebuah organisasi kebangsaan yang berdaftar di bawah Akta Pertubuhan Malaysia 1966. Ia ditubuhkan untuk mempromosikan dan menjalankan aktiviti-aktiviti kritikal yang berkaitan dengan masyarakat awam.

ERA Consumer merupakan sebuah institusi dinamik yang sering memberikan respon dan memperkembangkan perkhidmatannya mengikut kehendak dan permintaan masyarakat. ERA Consumer Malaysia mempunyai visi untuk mewujudkan sebuah organisasi untuk masyarakat yang mampu berdikari dan membuat keputusan sendiri dengan melibatkan diri secara aktif dalam melindungi kepentingan pengguna sebagaimana mereka melindungi diri sendiri, di samping mengamalkan corak hidup dan penggunaan yang lestari dan bertindak secara adil dalam mengawal proses pentadbiran.

Ia juga berperanan dalam memberi kesedaran kepada orang ramai dalam isu-isu yang menekan kehidupan mereka melalui penyelidikan dan program pendidikan. ERA Consumer terlibat dalam membina perpaduan dan persefahaman dengan badan-badan bukan kerajaan lain di Malaysia; mengeratkan hubungan Selatan-Selatan dan persefahaman Utara-Selatan. Komponen dan program utama ERA Consumer adalah penyelidikan, pendidikan dan perlindungan pengguna, pentadbiran bertanggungjawab dan pendidikan hak-hak asasi manusia serta pertanian mampan, jaminan makanan dan pembangunan pedalaman.

Diterbitkan oleh:

**PERSATUAN PENDIDIKAN DAN
PENYELIDIKAN UNTUK
PENGGUNA-PENGGUNA MALAYSIA
(ERA CONSUMER MALAYSIA)**

No 24, Jalan SS1/22A

47300 Petaling Jaya

Selangor Darul Ehsan

Tel (603) 7877 4741, 7876 4648

Faks (603) 7873 0636

Emel eracons@po.jaring.my

Laman Web www.eraconsumer.org

ISBN : 983-2518-16-4

ISBN 983-2518-16-4



Dicetak oleh : Syarikat Asas Jaya

Cetakan Disember 2002